SPAREBUD SØGES

Henvendelse snarest i

SENNELS SPAREKASSE

filial af

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid: Mandag 14—16
Fredag 10—12

De bedste indkøb af **korn - foderstof - gødning - frø - såsæd - brændsel - høstbindegarn samt sprøjtemidler**
gør De hos

NORDTHY KORN A/S . TELEFON SENNELS 90

ERLING VESTERGAARD
Tømrer- og snedkerforretning
Telefon Sennels 95

Jens Christensen
Sennels Auto- og Cykelværksted

Sigfred Jensen
Sennels Smede- og Maskinforretning
Telefon Sennels 15

Anders Søgaard
Kolonial - Isenkram - Brændsel
Telefon Sennels 17

E. Sørensen
Kolonial - Isenkram - Foderstoffer
Telefon Sennels 4

P. Heskjær Jensen
BAGERI OG CONDITORI
Telefon Sennels 35

POUL J. VRIST
Tømrer og bygningssnedker
Telefon Sennels 103

Sennels Smede- og Maskinværksted
v/ KAJ GREGERSEN
Telefon Sennels 25

Sennels Malerforretning
v/ Aage Riegels Nielsen
Telefon Sennels 58

Sennels HOKI Købmand
Kronborg Brix Nielsen
Telefon Sennels 16

Hov Købmandshandel
Telefon Skovsted 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, Sennels pr. Thisted. Postkonto 173 34. - I bladudvalget: Johan Gerstrøm, Judith Christensen, Anders J. Hindsholm (red.) - Tryk: T.A.T. Duplikering: Kaj U. Andersen, Thisted.

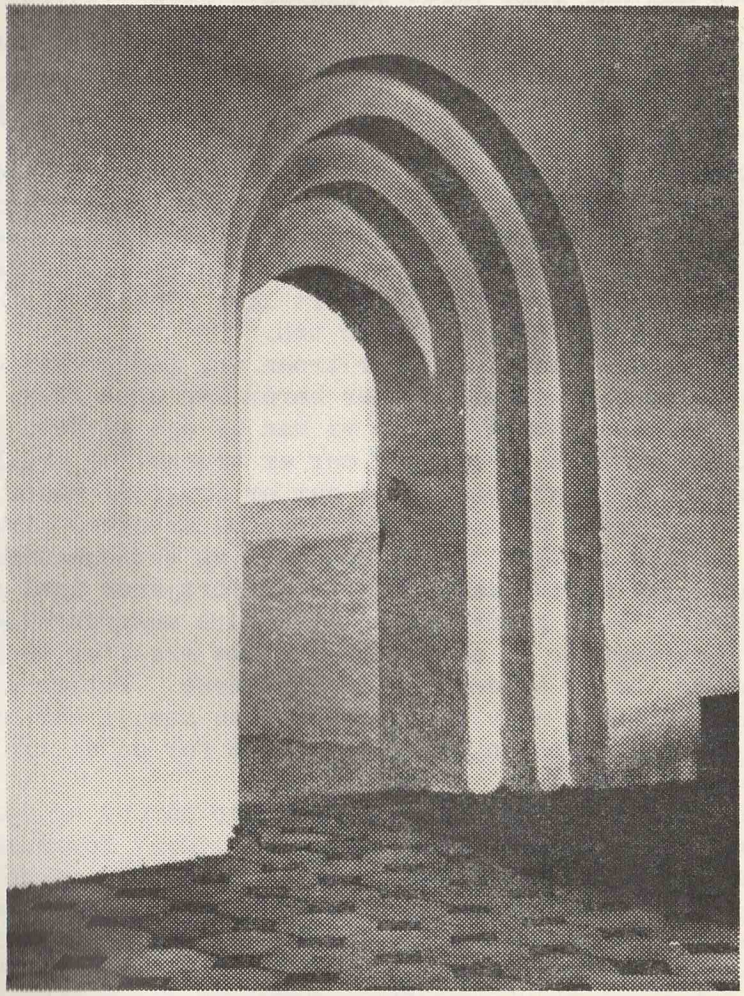

nr. 28 påske 1967

IKKE FORGÆVES

En påskeprædiken af pastor Otto Andersen, Hov skole.

Tekst: "Men af Guds nåde er jeg det, jeg er, og hans nåde imod mig har ikke været forgæves." (1.Kor.15.1o)

Hvad er det, der gør apostelen så sikker på, at Guds nåde imod ham ikke har været forgæves? Og har vi den samme sikkerhed som han? Hvad tyder på, at Guds nåde mod os ikke til sidst kunde vise sig at være forgæves?

Ganske naturligt ser vi snarest hen til vore erfaringer, vore oplevelser, til det, som kommer frem i vore gerninger, som lægger sig for dagen i vor færd, i vort liv. Hvis Guds nåde imod os ikke er forgæves, må den jo sætte sig spor, bære frugt i vort liv. En tro uden gerninger er en død tro, er ingen tro.

Vist er det sandt, at hvor troen er, der er den også virksom, og hvor nåden er, der bærer den også frugt. Men en hel anden ting er, om vi kan få øje på det, om vi kan afgøre, hvilke gerninger der er troens, og hvilke gerninger der er vantroens, hvad der er frugt af nåden, og hvad der skyldes helt andre kræfter og årsager. Ingen skal tro sig i stand til at håndtere og betjene Guds mål og vægt. Vi synder daglig meget og fortjener idel straf, kun straf. Vore gerninger og alle vore anstrengelser, vore fortjenester og alt det, vi måske æres for blandt mennesker, bærer syndens og dødens mærke. Det er en sandhed, vi ikke selv har opdaget, men som vi har måttet lade os sige. Og den gør det umuligt for os at tro på vor egen tro.

Men hvordan er det da muligt at tro på Gud og forlade sig på, at Guds nåde imod os ikke har været forgæves og aldrig kan blive det? Hvad var det, der gav apostelen hans store sikkerhed, og hvad er det, der giver os den samme sikkerhed? Dette ene, at Kristus er oprejst fra de døde! - Gud gav os i sin nåde mange slags gaver til livet på denne jord. Om disse gaver skal der ikke tales her. Men én gave blev vi fælles om: Gud gav sin Søn hen i døden for os alle. At denne nåde mod mig ikke har været forgæves, det ses ikke af mine gerninger eller af mit liv. At den samme nåde mod dig ikke har været forgæves, det ses nok heller ikke af dine gerninger eller af dit liv. Nej, men det sås klarlig påskemorgen, da Kristus opstod fra de døde.

Hvis Kristus var bleven i graven, så havde mørkets magter sejret, så havde Guds nåde imod os været forgæves, så havde vor dåb været uden kraft og mening, så var Herrens bord aldrig blevet dækket for os, så havde vi stadig været bundne i vore synder uden håb om forløsning, så var vi blevet i vore grave uden håb om opstandelse.

Men nu er Kristus sandelig opstanden. Så er vor dåb da ikke forgæves, men i kraft af det ord, der lyder til os over dåbens vand, er den et igenfødelsens bad, hvor vi virkelig og i sandhed bliver Guds børn. Og Herrens bord er ikke forgæves dækket for os, men vi får del i Kristus og del med Kristus, vore synder tilgives, slettes ud, og vor død overvindes. Den samme kraft, hvormed Gud oprejste Kristus påskemorgen, er i det ord, der lyder til os over døbefont og alterbord.

Tro på Guds nåde,det er intet andet end tro på, at Guds nåde imod os ikke har været forgæves - og ikke kan blive det. Hvis vi ikke har den tro, så har vi slet ikke tro på Gud.

Påskebudskabet er et budskab til os om, at Guds nåde imod os ikke har været forgæves.

Glædelig påske! Otto Andersen

Langfredagsbal?

I de første 300 år af sin tilværelse levede den kristne kirke sit eget liv, som et trossamfund mellem andre, som en sekt uden officiel forbindelse med statsmagten. Kirkens gudstjenester, dens fester og helligdage angik ikke offentligheden, så lidt som en privat forenings arrangementer gør det i dag. Offentligheden tog jo ikke del i kirkens gudsdyrkelse.

Senere, under kejser Konstantin den Store, blev den kristne kirke et privilegeret trossamfund, der nød statsmagtens anerkendelse og beskyttelse. I 321 blev de kristnes ugentlige helligdag, søndagen, kundgjort som offentlig helligdag, gældende for alle. Senere i samme århundrede blev den kristne kirke det eneste tilladte trossamfund i Romerriget. Kristendommen blev statsreligion, som

man siger. Dengang havde nemlig staten en religion, en religiøs bekendelse.

Nu skulde alle respektere kirkens fester og helligdage. Det blev der givet love om. Lovene kom til at gælde i århundreder, for Europas stater blev ved med at bekende sig til den kristne tro og gudsdyrkelse. Kongerne var konger "af Guds nåde" og mente alle, som Chr.IV, at "fromhed styrker rigerne".

Denne opfattelse afskaffede vi her i landet sammen med enevælden. Da grundloven blev givet i 1849, betragtede man ikke længere staten, det borgerlige samfund, som en religiøs størrelse. Grundloven byggede på den almindelige fornuft, ikke på religiøsitet, og den sikrede landets borgere frihed i religiøse anliggender. Ingen dansk statsborger skulde være tvunget til at deltage i eller betale til den offentlige gudsdyrkelse. Den tidligere statsreligion blev til den evangelisk-lutherske folkekirke med frivilligt medlemskab.

Men kirkeåret bestod, med dets søndage og helligdage, dets fester og sørgedage. Ingen tænkte på at afskaffe det eller den lovgivning, der skulde værne om helligdagsfreden. Det danske folk var jo stadig et religiøst folk, der levede med i kirkens år og fejrede dens forskellige helligdage, som man havde gjort det siden kristendommen kom til Danmark.

F.eks. holdt man sig "stille" i ugen før påske. Torsdag og fredag var jo regulære helligdage, til helligholdelse af mindet om Jesu sidste måltid med disciplene, hans lidelse og død. På de dage kunde man ikke holde fest, hverken privat eller offentligt. Det gjaldt forøvrigt hele ugen inden påske, "den stille uge".

Sådan er det jo ikke længere. Den almindelige religiøsitet er forsvundet, den selvfølgelige respekt for kirkeårets helligdage ligeså. Mange mennesker aner ikke, hvorfor torsdag og fredag før påske er helligdage, og endnu flere er ligeglade med, hvorfor de er det. Dagene opfattes nu blot som fridage, sammen med påskelørdag og de to påskedage indgår de i det folkelige begreb 'påsken' eller 'påskeferien'. Og ferie betyder, at man kan sove længe om morgenen, derfor kan man tillade sig at være længe oppe om aftenen, og derfor er ferier netop så velegnede til fester og selskabelighed. Derfor kan man da også i aviserne før påske læse bekendtgørelser om dans og fester både onsdag og torsdag og lørdag før påske.

Derimod holdes der ingen baller om fredagen. Det forbyder den helligdagslov, vi stadig har. Den blev for et par år siden lempet; indtil da var det forbudt at feste torsdag før påske. Men loven blev ikke afskaffet, og derfor har vi stadig et forbud mod offentlige forlystelser langfredag. Vil man holde fest den dag, må man gøre det privat.

Der er noget mærkeligt i, at man i et land med religionsfrihed således gennem lovgivningen søger at opretholde en bestemt religiøsitet. Det er ulogisk. Hvad kommer det myndighederne ved, om nogle borgere gerne vil holde langfredagsbal?

Hvis vore lovgivere ikke kan lide sådan et ord, hvis tanken forekommer dem upassende (og det skal nok være tilfældet for nogles vedkommende), så skulde de meget hellere gøre noget andet. Hvis de ikke kan lide offentlig dans eller anden festlighed langfredag, skulde de meget hellere afskaffe dagen som helligdag - sammen med skærtorsdag. Så at hele ugen inden påske blev en normal uge med 6 hverdage.

Så vilde der ikke være nogen særlig anledning til at holde fest, og det religiøse mindretal i folket vilde ikke have nogen særlig anledning til undren eller forargelse. Gudstjenesterne kunde jo udmærket holdes om aftenen, uden forstyrrelse af dansemusik, og ingen vilde have noget at klage over. De, for hvem skærtorsdag og langfredag betyder noget religiøst, vil sikkert hellere fejre dagene som hverdage end i den almindelige fornemmelse af ferie og påskebryg. Og de, der gerne vil bevare den lille forårsferie, kunde jo blot forlange, at den blev henlagt til dagene efter påskefesten, så den begyndte påskedag. Da vilde det blive en virkelig påskeferie.

Dette forslag er slet ikke revolutionært. I mange lande fejrer man ikke skærtorsdag som helligdag. Og i de romersk-katolske lande er ikke engang langfredag helligdag.

Efterhånden har vi her i landet ingen tradition for at fejre "stille" helligdage eller sørgedage. Hvorfor så ikke afskaffe dem? Kristeligt set er spørgsmålet uden vigtighed; evangeliet har ikke meget at gøre med kirkeåret. Men menneskeligt vilde vi utvivlsomt være bedre tjent med ikke at holde fri - og dermed holde fest - i anledning af Jesu lidelse og død.

a.j.h.

Sjæletro og opstandelsestro

Af MARTIN A.HANSEN: ORM OG TYR

I sit store værk om vore forfædres tro skildrer Martin A.Hansen det nordiske hedenskabs mørke dødetro med dens fantasier over de dødes skæbne. Ved overgangen til kristentroen skete der en revolution i folketroen, idet man i den kristne lære først og fremmest greb opstandelsestanken, der gav de døde fred i deres grave. I et centralt afsnit skriver forfatteren:

"Den tusind år gamle kristendom kom til de nordiske folkeslag med et dobbelttema i sig. Eller ligefrem med to slags livssyn. - Det ene er stærkt vendt mod det hinsidige, men for det andet har dennesidigt liv religiøs værdi. Fælles er de om troen på Guds herredømme og nåde, og om den overbevisning, at Kristi historie om Gudsønnen, der levede her, døde og stod op fra de døde, er den store guddommelige hændelse, altbestemmende for mennesker.

Det ene kristensyn har som fundamentale begreber synd og dom, soning og frelse. Forskellige former for religiøsitet, kirkeliv, teologi har været inspireret af det, og det var tiest rådende i officiel kristendom. - Oprindelig stammer det vel fra Paulus, det er gammelt, og selv om det næppe var enerådende i missionsværket, præger det missionærers og kirkeledelses idealer. Hvor det som hos dem er rent, samler det troens opmærksomhed om korsdøden og vender menneskenes længsel mod det hinsidige. Hvad vi i disse linjer...især fæster os ved, er ... at i dette kristensyn følges en udviklet lære om sjælenes efterliv sammen med dyrkelsen af Kristi lidelse, offerdødens og soningens mysterium. I gotisk tid får det sit endelige symbol i billedet af den lidende frelser. ... Sjæletroen har da en enorm magt. Sjælespekulationen med dens fantasier om dødeliv, straf og lyksalighed har nu kulmineret.

Men opstandelsestanken er blegnet. At Kristus stod op fra de døde hører naturligvis stadig til hoveddogmerne. Men det er Kristi soning ved døden, ikke hans sejr over døden, der er den store guddommelige hændelse. - Allerede når soningstanken trænger sig i forgrunden, må opstandelsen miste sin dybeste mening. Og den træder des mere i skygge, jo mere dominerende sjæletro bliver. Opstandelsestanken kan ikke beholde sin stejle dristighed, sin undér-magt, dersom den skal forenes med en lære om, at der i mennesket er noget, sjæl eller ånd, der efter døden lever videre, altså ikke rammes af død. For den er død bogstavelig, fuldstændig død. Jesus lod ikke høre fra sig, da han lå død i graven. Men opstandelsestankens mening om sejr over døden er også bogstavelig og total. Jesus efterlod ikke sit lig i graven, da han gik fra den.

For et kristensyn, hvor troens vægt hviler på begreberne liv - død - opstandelse, må tilværelsen se anderledes ud. Kraftigt eller vagt har sådant et kristensyn måske altid eksisteret, men det har haft en mere anonym historie. Der er grund til at tro, at et sådant syn var dominerende hos vore menige forfædre op gennem romansk tid. De havde fra begyndelsen ringe forudsætninger for virkelig at forstå den allerede gamle kirkelæres udpenslede syndsbegreber. Men de forstod sig til gengæld til gavns på døden. - Og vi kan vel ikke have svært ved at begribe, at for folk, der havde kendt alskens dødsgrublen og dødsreligion og havde indset, at også guderne var dødelige, så død og skæbne rugede over alt som den sande almagt, måtte den nye guds sejr over døden være det vældige jærtegn. Det var underet, som forandrede tilværelsens inderste væsen. Og ganske vist ændrede opstandelsen jo ikke eksistensens almene vilkår, det er stadig skæbnens normallov, at enhver skal dø. Men for den grundige og ærlige erfaring bliver døden også noget mere og andet end simpelthen enden på livet. Har døden ingen guddommelig modstander, så viser den sig så mægtig, at den synes at være en dominerende egenskab ved selve livet. Den er virksom altid, den er på færde i et menneske længe før den fryser livet ud af ham, den er der som angst, skademagt, viljesbrist, ja alskens indre skade. Og det er denne snigende mørkemagt den varme opstandelseskraft kæmper imod i de levendes farefulde liv. Den opstandnes gudsstyrke og nåde betyder da, at hverdag og jordeliv får værdi for Gud. Men det er ikke den eneste måde hvorpå Kristi sejr over døden giver livet realitet og dybde og får kilderne til at springe. Op-

standelsen er en mægtig kosmisk hændelse, som udryddede dødsriget. I hvert fald de normale døde eksisterer ikke mere, så menneskelig tanke kan forestille sig hvor og hvordan de eksisterer. Den uransagelige Gud har forvaret dem i intethedens gode ro og hvile, indtil han engang, når menneskehedens historie er omme, også lader dem kalde op. -

I folketroen sænker stilheden sig nu over dødeverdenen. Graven er ikke en bolig. Og kisten er ikke Karons færge der sejler ud på de mørke vande på vej mod dødsrigets havn. Kisten er en alkove. Graven er en seng. Den døde sover. Han sover sig bort i jord. Den simple, ædle kristentro flygter ikke på sjæletroens flagermusvinger bort fra de dumpe helligord: til jord skal du blive. - - -

En sådan dyb fred formår den menneskelige tanke vel kun at give de trætte døde ved een af to slags tro. Den ene kender nutidens mennesker bedst. Det er nyere tids irreligiøse tro. Efter den er jo alt forbi med døden. Den giver altså de døde ro. Og man kan nok kalde den en renfærdig tro. Men det ser ud som den kun kan give de døde freden ved at tage den fra de levende. Den synes at lukke den gamle sjæletros forvirring og klamme tåge ind i de levendes eksistens. Når tidens tænkere skal forklare m menneskets situation skildrer de den ofte som en kold isolation. Hvor meget minder ikke nutidsfilosofiens ensomme jeg om den gamle søvnløse genganger? Freden, som hin kristentro gav de døde, var begrundet i overbevisningen om opstandelse og dommedag som vældige realiteter. De er hændelser i Guds historiske tanke, men de ligger uden for menneskelig historie. De indtræffer først, når verdens dage er omme. Da gjalder ærkeenglens horn i øst. Derfor var alle de døde lagt med hovedet i vest. Når hornet gjalder da vågner de, af stille jord er de blevet mennesker igen. Liggende sådan skal de med åbne øjne se Herren komme over morgenrødens skyer for at dømme levende og døde. - "

(Ordforklaring: 'gotisk tid' = middelalderens sidste 3 århundreder, ca.1200-1500. 'kulminere' = at nå toppen. 'romansk tid' = middelalderen til ca.1200. 'kosmisk' = som angår hele verden, universet. 'irreligiøs' = ikkereligiøs.)

Forældremødet i skolen den 13.marts

Til mødet havde der indfundet sig ca. 70 forældre. Formanden for skolekommissionen bød velkommen og gav derefter ordet til førstelærer Halvor Christensen, der gav et kort oplæg til en diskussion om omgangssproget mellem lærere og elever. Mange forældre af den gamle skole vilde nok finde, at børnene i dag talte med for lidt respekt til lærerne og andre voksne, sagde H.Chr.; de fører jo et meget friere sprog end tidligere. Efter hans opfattelse var dette frisprog en nødvendig forudsætning for den gensidige tillid og det samarbejde, man i nutidens skole lagde så stor vægt på, men han vilde gerne høre forældrenes mening om spørgsmålet.

Der opstod ikke nogen videre diskussion om dette emne; derimod blev der i den påfølgende debat refereret til sidste års forældremøder og de sager, som da var blevet drøftet, f.eks. skolekomedie, skolebal og mælkeordning. (Se SOGNEBLADET nr.23) En deltager vilde gerne vide, hvad der var kommet ud af snakken; H.Chr. vilde gerne svare, men havde lidt dårlig samvittighed m.h.t. skolekomedien, som han ikke havde rørt meget ved. Det var hans erfaring, at arbejdet med den slags kunde tage en mængde tid fra undervisningen, desuden havde en dame, der tidligere havde tilbudt sin hjælp, hidtil været indisponeret. Hvad skolebal angik, vilde han henvise til, at fritidsklubben havde inviteret ældste klasse med til sine fester med dans. En mælkeordning var indtil videre strandet i sognerådet; Thisted Andelsmejeri havde været villig til at levere flaskemælk til 25 øre pr.flaske, men sognerådet havde afslået at anskaffe et køleskab til mælkens opbevaring.

Halvor Christensen refererede iøvrigt nogle synspunkter fra et nylig afholdt skolemøde i Thisted, hvor man havde set lidet optimistisk på de små skolers fremtid. Han oplyste i denne forbindelse, at kommunens årlige skoleudgifter pr. barn beløb sig til ca. 1000 kr., hvilket ikke var ret meget højere end det tilsvarende beløb i Thisted kommune.

Efter kaffen blev forskellige emner drøftet: 5-dages skoleuge, skemalægning, børnehaveklasser, udflugter o.a. Et forslag om dannelse af en forældreforening mødte megen interesse; herom vil der sikkert senere fremkomme noget i Sognebladet.

Santalmissionskredsens basar den 19.marts.
Basaren var særdeles godt besøgt; bruttoindtægten blev på kr.2.720.97, nettoindtægten på ca.kr.2.200. (1966: kr.1.920.6o og kr.1.546.11) Her følger en fortegnelse over samtlige udtrukne lodder:

Lodseddelen:
Gevinst nr.1: Dug m/ servietter, faldt på nr.798; nr.2: Slumretæppe, på nr.206; nr.3: Autosæt, på nr.28; nr.4: Håndvævet pude, på nr.589.

Amerikansk lotteri:
I (orange Q) Uldjava-pude: nr.79. II (blå W) Smøring af bil samt olieskift: nr.68; tankbil: nr.16. III (hvid B) Tinfad: nr.95; forklæde: nr.90. IV (brun T) Stålfad: nr.97; underkjole: nr.70. V (rød W) 2 bakker æg: nr.98 VI (brun R) 2 håndklæder: nr.58; forklæde: nr.40.

Øvrige gevinster:
Frugtkurv, nr.74, Else Møller. - Vaskekurv, nr.17, fru Hald, Thisted. - Konserveskurv, nr.233, Aase Malle. - Kransekage, nr.96, Anna H.Sørensen. - Vugge, nr.95, Ella Smed. - Dukken Alice, nr.36, Aage Hvass. - Dukken Anna, nr.85, Alice Andersen. - Skjorte, nr.57, Anders Christensen, Nors. - Tankbil, 15 l.benzin, nr.20, Søren Hindsholm. - Smøring af bil, olieskift, nr.26, Anders Christensen, Nors. - Bordtennis-spil, nr.13, Ragna Graversen. - Uldjava-pude m/blomster, nr.56, Doris Støvring. - Rød dug, nr.11, Elna Jonasen. - Hvidt dynebetræk, nr. 23, Otto Friborg. - Børnesandaler, strikket trøje, nr.31, Harry Ubbesen. - Mokkasiner, grøn hue, nr.40, Aase Clausen. - Forklæde, lille dukkesæt, nr.5, Anna Marie Bech. - Forklæde, grøn løber, nr.48, Gunner Andersen. - Bakke, bakkebånd, servietter, brødbakke, nr.13, Karen Thøgersen. - Juleløber, klokkestreng, nr.17, Jenny Jensen, Sjørring. - Påskeløber, gibsfigur, nr.18, Maja Smed. - Hæklede flaconer, 1 par strømper, nr.47, Chr.Clausen. - 5 kg.margarine, nr.31, Hansine Jensen. - Bilpude, 15 l.benzin, nr. 35, Thv.Petersen. - Smøring af bil, olieskift, rød bakkeserviet, nr.31, Søren Andersen. - Osteanretning, nr.9, Elna Jonasen. - Lille pude, 2 viskestykker, nr.2, Anna Holm. - Overall, hæklet hue, nr.24, Anna Bach. - Dukken Hanne, nr.43, Lise Petersen. - Dug til sofabord, nr.68, Anna Hundahl Sørensen. - 2 bakker æg, nr.29, Ellen Jakobsen.

Nittegevinsterne er afhentet; uafhentede gevinster kan fås hos Thv.Petersen, skolen. Santalmissionskredsen retter en hjertelig tak til alle, der har støttet basaren.

ordet er frit

- også i næste nummer -

hvad der sker i sognet

25/3	Påskelørdag. Aftensang i kirken kl.20.
26/3	Påskedag. Gudstjeneste kl.10. Kirkebil.
27/3	2.påskedag. Gudstjeneste kl.14.
28/3	Studiekreds i præstegården kl.20.
29/3	Hyggeaften hos Marius Jørgensen, Hov. (KFUM og KFUK)
2/4	1.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.10 (konfirm.)
9/4	2.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.14.
10/4	Konfirmandfest i forsamlingshuset, ved sekretær Brander (KFUM og KFUK).
16/4	3.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.14.
21/4	Almindelig bededag. Gudstjeneste kl.10.
23/4	4.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.10.
26/4	Frit samvær hos Thv.Petersen, skolen (KFUM og KFUK).
30/4	5.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.10.
4/5	Kristi himmelfarts dag. Gudstjeneste kl.10.
7/5	6.søndag efter påske. Gudstjeneste kl.10.
14/5	Pinsedag. Gudstjeneste kl.10. Kirkebil.
15/5	2.pinsedag. Gudstjeneste kl.8.3o.

Næste nummer af bladet udkommer til pinse.

SENNELS BIBLIOTEK

Mandag 14.30 — 16.30 Onsdag 18.00 — 20.00

TELEFON SENNELS 12

Sennels Lillebil v. Karen Thøgersen Telefon Sennels 19	**Vognmand Kaj Smed** Telefon Sennels 3
Hov Lillebil 7 og 12 personers vogne HENRY ANDERSEN - Telefon Skovsted 46	**Nordjysk Gummi-Center** E. Brix Nielsen Slidbaner og nye dæk - Tlf. Sennels 16